

Socialistisk ugekommentar

- udsendt af SAPs Forretningsudvalg fredag den 15.juni 2008.

Virkelige bevægelser skaber rum for politiske alternativer

”Hvad bliver der af de offensive politiske tiltag, der sætter nye, inspirerende punkter på dagsordenen og i den politiske debat?” Sådan lød kritikken og udfordringen til venstrefløjen og især Enhedslisten på forsiden af Politikens debatsektion lige efter nytår. Udfordringen kom Viljo Sigurdsson, som i en årrække repræsenterede VS som borgmester i Københavns Kommune. Siden er der sket så meget, og nu er han socialdemokrat, men åbenbart stadig med en interesse i, hvad venstrefløjen siger og gør.

Samme påstand/kritik kommer med jævne mellemrum fra andre socialdemokrater (hvordan synes de selv, det går på den front!), fra borgerlige kommentatorer og fra lederskribenter i dagspressen.

Venstrefløjen er bestemt ikke perfekt og ufejlbarlig, heller ikke Enhedslisten eller for den sags skyld SAP! Men lige på det punkt kan Enhedslisten faktisk melde klart hus forbi. I hvert fald siden Enhedslisten kom i Folketinget har partiet fremlagt masser af offensive, visionære og potentielt inspirerende politiske oplæg, som på én gang griber fat i problemer, vi står med i dag, og samtidig peger på en anden samfundsmodel Lad os nævne i flæng og bestemt ikke udtømmende:

- Forslag om en ny indretning af den offentlige sektor, baseret på bruger/ansatte demokrati;
- En ny vision for ældreplejen, baseret på minimumsrettigheder og bruger/ansatte demokrati;
- Økologisk udvikling med den offentlige sektor som rambuk og som en del af beskæftigelsespolitikken
- Vedvarende energiprojekter, kombineret med beskæftigelsespolitik og skattepolitik)
- Forslag som på én gang kan udvikle ny medicin, styrke den offentlige sektor, forbedre beskæftigelsen og fungere som visionær u-landshjælp
- Skatte- og omfordelingspolitik.

Når Viljo Sigurdsson og andre kritikere ignorerer disse forslag, er det ikke altid af usaglige grunde. Der er stor risiko for, at de aldrig har hørt om dem.

Det kan der være mange grunde til. Medierne er ikke interesserede i at omtale dem. Enhedslisten har ikke selv store ressourcer til at udbrede dem.

Måske har kritikerne ikke været super opsøgende, før de afsagde deres dom over partiet. Men den helt afgørende grund til, at Enhedslistens mange forslag ikke ”slår igennem”, er ikke problemer med knofedt, økonomi og medietække. Det er, at visionære alternativer til nyliberalisme og kapitalisme aldrig for alvor vinder udbredelser og bliver kendte, før de bliver præsenteret i forlængelse af eller i tilknytning til store samfundsmæssige bevægelser, hvor tusinder og atter tusinder er aktive i en eller anden form for modstand mod det eksisterende – og dermed åbne over for alternative samfundsløsninger.

Visionerne om en anden verdensorden end imperialismens vandt genklang i 60'erne og 70'erne på ryggen af modstanden mod USA's krig i Vietnam. I 70'erne og 80'erne var atomkraft-modstanden med til at give ideerne om vindmøller og solenergi luft under vingerne. Og længere tilbage i historien skabte modstanden mod krig og besættelse under Anden Verdenskrig et – desværre kortvarigt – opsving i forhåbningerne og visionerne om et alternativ til kapitalismen.

Venstrefløjen skal blive ved med at udvikle og producere konkrete og visionære planer. Men det er ikke først og fremmest det, der mangler.

Det, vi skal satse på, er at opbygge aktive, demokratiske og diskuterende bevægelser omkring konkrete problemer, vi står over for. Her og nu er det især:

- De offentligt ansattes overenskomstkamp, som i bedste fald kan skabe tillid til egne kollektive kræfter, skubbe til en styrkelse, demokratisering og aktivering af fagbevægelsen og sætte en anden samfundsmæssig dagsorden end den liberalistiske tilpasning til globaliseringen.
- De unges kamp for fristeder har potentialet til at inddrage meget store grupper i en radikalisering og dermed en udvikling af ideer om andre samfundsformer, hvis bevægelsen fortsætter løsrivelsen fra elitære og militans-dyrkende aktionsformer.
- En bred og aktiv bevægelse, som stiller krav om gennemgribende initiativer mod den allerede påbegyndte klimakatastrofe, vil nødvendigvis også sætte spørgsmålstegn ved hele samfundsindretningen.

Enhedslistens ene vigtige og presserende opgave er at bidrage til den slags bevægelser. I den grad, det lykkes, så vil der også blive lydhørhed for de mange gode forslag og planer. Den anden er at udvikle og præsentere en strategi for, hvordan vi opnår en styrke og en organisering, som kan gøre de mange inspirerende og visionære tiltag mulige – også når det kræver et opgør med den kapitalistiske samfundsform. Så må vi se, om Villo Sigurdsson og andre socialdemokrater vælger at forsvare systemet eller at tage kampen for ”offensive politiske tiltag”.

Socialistisk ugekommentar udsendes af SAPs Forretningsudvalg hver weekend. Hvis du er interesseret i at få den tilsendt direkte på mail kan du bestille den på sap@sap-fi.dk